Полтавський державний аграрний університет
Навчально-науковий інститут економіки, управління,
права та інформаційних технологій
Кафедра підприємництва і права

І Міжнародна науково-практична конференція (заочна форма) «ЯКІСТЬ ТА БЕЗПЕЧНІСТЬ ПРОДУКЦІЇ У ВНУТРІШНІЙ І ЗОВНІШНІЙ ТОРГІВЛІ Й ТОРГОВЕЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО: СУЧАСНІ ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ І ПЕРСПЕКТИВИ»

Полтава
ПДАУ
2022

УДК 339.3:339.5

Програмний комітет

Аранчій В. І, ректор Полтавського державного аграрного університету, к.е.н., проф.

Члени програмного комітету

Каменова Д. К. – д. пед. н., професор, Варненський університет менеджменту (Республіка Болгарія);

Гусейнов М. Д. – д.е.н., професор, Азербайджанський державний аграрний університет (Азербайджанська Республіка);

Тошко Крістев– професор, директор Інституту європейської освіти (Республіка Болгарія);

Гаспарян Г. А. – професор, завідуючий аспірантурою Національного аграрного університету Вірменії (Республіка Вірменія);

Махмудов Х. З. – д.е.н. професор, Полтавський державний аграрний університет;

Організаційний комітет

Калашник О.В. – к.т.н., доцент, доцент кафедри підприємництва і права Полтавського державного аграрного університету;

Мороз С. Е. – к. пед.н., доцент, доцент кафедри підприємництва і права Полтавського державного аграрного університету;

Яснолоб І. О. – к.е.н., доцент, доцент кафедри підприємництва і права Полтавського державного аграрного університету;

Будник Н. В. – к.т.н., доцент, завідувач кафедри харчових технологій Полтавського державного аграрного університету;

Бірта Г. О. – д.с.-г.н. професор, завідувач кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»;

Пелик Л. В. – д.т.н., професор, професор кафедри товарознавства, митної справи та управління якістю Львівського торговельно-економічного університету;

Коваль Л. М. – д.е.н., доцент, професор кафедри готельно-ресторанної справи і туристичного бізнесу Хмельницького кооперативного торговельно-економічного інституту;

Гречан А. П. – д.е.н., професор, професор кафедри економіки Національного транспортного університету;

Спіцина А. С. – к.пед.н., доцент, доцент кафедри економіки Національного транспортного університету;

Кириченко О. В. – к.т.н. доцент кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі».

У збірнику матеріалів І Міжнародної науково-практичної конференції (заочна форма) «Якість та безпечність продукції у внутрішній і зовнішній торгівлі й торговельне підприємництво: сучасні вектори розвитку і перспективи» були розглянуті актуальні питання якості, безпечності і екологічності продукції; технічного регулювання в Україні та світі; експертизи товарів; сучасної торгівлі і підприємництва; ринку товарів та послуг в умовах глобалізації та цифровізації; митний аспект зовнішньої торгівлі; комерційної логістики; бізнес-освіти та управління знаннями тощо.

Автори вміщених матеріалів висловлюють власну думку, яка не завжди збігається з позицією редакції. За зміст матеріалів відповідальність несуть автори

https://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/ua/Documents/Press-release/RWD%202020%20UA.pdf.

3. Вплив COVID-19 на економіку і суспільство країни: підсумки 2020 року та виклики і загрози постпандемічного розвитку. Департамент стратегічного планування та макроекономічного прогнозування. Консенсус-прогноз №53. 2021. URL: https://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&tag=Konsensus-prognoz.

4. Топ-200: рейтинг ритейлерів України за доходами, прибутком або збитком. *Асоціація ритейлерів України.* 2021. URL: https://rau.ua/novyni/top-200-rejting-ritejleriv-ukraini/.

Усенко С. О.,
д.с.-г.н., професор кафедри технологій дрібного тваринництва, старший науковий співробітник,
Шостя А. М.,
д.с.-г.н., професор кафедри технології виробництва продукції тваринництва, старший науковий співробітник,
Усенко О. О.,
ЗВО СВО Доктор філософії,
Полтавський державний аграрний університет,
м. Полтава, Україна

ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ ПТАХІВНИЦТВА В УКРАЇНІ

Актуальним завданням сучасної аграрної науки є формування концептуальних засад ведення екологічно безпечного тваринництва. Серед галузей тваринництва найдинамічнішою його складовою частиною є птахівництво [2]. Ця галузь є основним виробником відносно дешевих та біологічно повноцінних харчових продуктів. Проте 20% від усіх викидів токсичних речовин у навколишнє середовище припадає на сільське господарство [7] і більшу частину з них займають птахівничі господарства.

В умовах інтенсивної роботи птахівничої галузі в Україні, не виключається можливість виникнення екологічних проблем. Виробничі процеси в промисловому виробництві пов'язані із забрудненням навколишнього середовища та утворенням великої кількості відходів [5, 8]. Відходи виробництва завдають шкоди оточуючому середовищу та помітно впливають на зростання екологічної напруги. За приблизними оцінками, вихід відходів від промислового птахівництва за рік складає: посліду природної вологості – близько 5,2 млн. т; птиці, що загинула – 50 тис. т; відходів інкубації – 12 тис. т; відходів забою птиці – 210 тис. т. [7].

Негативний вплив птахівницьких підприємств на довкілля полягає у забрудненні наземних водоймищ, ґрунтів і ґрунтових вод твердими відходами

(послід, підстилка, птиця, що загинула, відходи забою птиці тощо) та продуктами їх розкладу; великій кількості стічних вод, насичених мінеральними і органічними речовинами, дезінфектантами, інсектицидами, лікарськими препаратами, нітратами тощо, що утворюються при напуванні птиці, переробці продукції, митті приміщень, обладнання, зберіганні та утилізації відходів; забрудненні атмосферного повітря викидами шкідливих газів та пилу, які утворюються в результаті життєдіяльності птиці, мікробіологічного розкладу посліду, підстилки та інших відходів; мікро- та макробіологічному забрудненні довкілля; вилученні території під птахівницькі підприємства; погіршенні, внаслідок діяльності птахівницьких підприємств, умов існування для природної біоти [3, 4].

Більшість країн з розвиненим птахівництвом ставлять жорсткі вимоги щодо способів збереження і переробки пташиного посліду такі як: виключення можливості потрапляння самого продукту і рідких стоків у підземні води і відкриті водойми; мінімізація виділень аміаку в атмосферу; виключення поширення неприємних запахів на територію населених пунктів, доріг і інших об'єктів загального користування; знешкодження патогенних мікроорганізмів, яєць і личинок гельмінтів, насіння бур'янів; наявність достатніх площ сільськогосподарських угідь для використання посліду у допустимих кількостях як добриво [3].

Великої шкоди довкіллю, особливо наземним водоймищам і підземним водам, завдають стічні води птахівницьких підприємств. Орієнтовні обсяги водоспоживання та стічних вод складають на типових птахофабриках на 400 тис. курей-несучок 35605 тис. л/рік та на 3 млн. бройлерів – 152316 тис. л/рік, а економічні збитки складають 71320 грн./рік і 304311 грн./рік відповідно [1].

Одним найкрупніших забруднювачів довкілля на птахівницьких підприємствах є газоподібні викиди в атмосферу, такі як вентиляційні викиди пташників, парогазові викиди цехів переробки посліду, нехарчових відходів. Кількість вентиляційних викидів з одного типового пташника для утримання курей несучок або вирощування бройлерів складає взимку від 10 до 50 тис. $м^3$/год, влітку – від 200 до 500 тис. $м^3$/год забрудненого повітря. В кожному їх $м^3$ міститься 3-20 мг аміаку, 1-3 мг сірководню, 0,10-0,30% вуглекислого газу, 3-5 мг пилу, 70-900 тис. мікробних тіл. Економічні збитки від забруднення атмосфери у результаті діяльності птахофабрики на 3 млн. бройлерів складають 54245 грн/рік, а від птахофабрики на 400 тис. курей-несучок – 39248 грн./рік [1]. Серед газоподібних викидів птахівницьких підприємств найбільшої шкоди довкіллю завдають викиди аміаку [3].

Іншим негативним фактором мікроклімату пташника, який чинить суттєвий вплив на збереженість та продуктивні показники птиці, здоров'я обслуговуючого персоналу, довкілля, є мікробне забруднення повітря. Відомо, що у пташниках птиця, підстилка, послід, пил, корми, вода є сприятливим середовищем для розвитку і розповсюдження мікроорганізмів, у тому числі патогенних [4-6].

Виробництво тваринницької продукції може розглядатися, як чинник постійного людського впливу на стан навколишнього середовища. Дослідження екологічних ризиків у відносинах довкілля і птахівництва зберігає цю проблему сьогодні. Для охорони навколишнього середовища та атмосферного повітря сільськогосподарські підприємства, що виробляють тваринницьку продукцію, повинні швидко і якісно видаляти органічні відходи у спеціально відведені місця, проводити дезодорацію (механічну, фізичну або хімічну), розширяти площі зелених насаджень, застосовувати очисні споруди [6, 8].

Необхідно розробляти і впроваджувати новітні природоохоронні технології та обладнання для утримання птиці, переробки побічної продукції і відходів, удосконалювати способи очищення стічних вод та викидів, здійснювати пошук економічно вигідних методів утилізації побічної продукції, посліду, отримання органо-мінеральних добрив.

Таким чином, екологічні проблеми, які виникають при промисловому виробництві продукції птахівництва в Україні, потребують комплексного системного підходу до їхнього розв'язання з метою забезпечення отримання високоякісної продукції, покращення стану довкілля у місцях функціонування промислових птахівничих господарств.

Список використаних джерел

1. Глазун В. В. Организационно-экономический механизм экологизации птицеводства: дис. … канд. экономич. наук: 08.08.01 / Сумской Государственный университет. Сумы, 2002. 182 с.

2. Іщенко Ю.Б. Птахівництво України [Аналітичний огляд]. Харків, 2013. 74 с.

3. Канда М.І. Забезпечення екологічної безпеки в зоні впливу діяльності птахоферм: автореф. дис. …канд. тех. наук : 21.06.01 Львів, 2019. 22 с.

4. Канда М.І., Мальований М.С., Одноріг З.С. Зниження екологічної небезпеки від забруднення атмосфери амаком в результат функціонування птахофабрик. *П'ятий міжнародний молодіжний конгрес «Захист навколишнього середовища. Збалансоване природокористування»*. 22-23 травня 2018 р. Львів. С. 65-66.

5. Канда М.І., Мальований М.С., Одноріг З.С. Мінімізація екологічної небезпеки від забруднення довкілля в зоні діяльності птахофабрик. *Міжнародний науковий симпозіум «Сталий розвиток – стан та перспективи»*. 28 лютого – 3 березня 2018 р. Львів, Славське. С. 145-146.

6. Маменко О.М. Екологічні аспекти виробництва продуктів тваринництва. *Вісник аграрної науки.* 2007. № 4. С.30-35.

7. Мельник В. О. Екологічні проблеми сучасного птахівництва *Птахівництво: Міжвід. темат. наук. зб.* Харків, 2009. Вип. 63.

8. Тертична О.В., Яшенко С.В. Сучасні екологічні проблеми виробництва птахівничої продукції в Україні. *Науковий вісник ЛНУВМБТ імені С.З. Гжицького.* 2008. Т.10 № 2 (37) Ч.4. С. 197-200.

Хмельницька С.В.,
к.т.н., доцент кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи, доцент,
Семенов А.О.,
к.ф-м.н., доцент кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи, доцент,
ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі, м. Полтава, Україна

ВПЛИВ СПОСОБІВ РОЗМОРОЖУВАННЯ НА ЯКІСТЬ ЗАМОРОЖЕНИХ ПЛОДІВ ВИШНІ

Органолептична оцінка якості заморожених плодів передбачає вивчення ДСТУ 48376:2007 «Фрукти і ягоди швидкозаморожені. Технічні умови». Органолептична оцінка якості вишень заморожених передбачає визначення показників якості в плодах заморожених та після розморожування. [1]

Процес розморожування має значний вплив на отримання високоякісної продукції не менше ніж технологія заморожування та зберігання. Недотримання технологічних процесів під час розморожування може призвести до погіршання якості саме розмороженого продукту, так як під час розморожування спостерігається значна втрата рідини (клітинного соку), а також підвищується мікробіологічна та ферментативна активність.

Процес розморожування займає більше часу ніж процес заморозки. Це пояснюється різницею температур плодоовочевої продукції і навколишнього середовища. Процес розморожування умовно можна поділити на три етапи:

- нагрівання продукту до температури, коли починається плавлення кристалів льоду;
- танення кристалів льоду до рідкого стану;
- нагрівання продукту до температури споживання.

Традиційні способи розморожування продуктів групують у дві групи. Перша група – це розморожування за допомогою поверхневого нагрівання (розморожування у повітряному, рідкому середовищі, паром та контактним способом із застосуванням нагрітої поверхні). Друга група – це

Скаченко Т.А., Мороз С.Е.
КОМПЛЕКС МИТНИХ ПОСЛУГ У СЕРВІСНОМУ ОБСЛУГОВУВАННІ СУБ'ЄКТІВ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ..... 257
Спіцина А.Є., Мельник А.
ТЕНДЕНЦІЇ РИНКУ ТОВАРІВ ТА ПОСЛУГ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА ЦИФРОВІЗАЦІЇ..... 259
Тебенко В.М.
РЕГІОНАЛЬНИЙ РОЗВИТОК СФЕРИ ТОРГІВЛІ..... 263
Трофименко К.В.
КЛЮЧОВІ ТРЕНДИ В ДІЯЛЬНОСТІ КОРПОРАТИВНИХ ТОРГОВЕЛЬНИХ МЕРЕЖ..... 267
Турсунов Х.М.
ДИДЖИТАЛИЗАЦИЯ ТАМОЖЕННЫХ УСЛУГ..... 269
Тягунова З.О., Тягунова Н.М.
ВПЛИВ COVID-19 НА РОЗДРІБНУ ТОРГІВЛЮ УКРАЇНИ ТА СВІТУ: КЛЮЧОВІ ЧИННИКИ..... 273
Усенко С. О., Шостя А. М., Усенко О. О.
ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ ПТАХІВНИЦТВА В УКРАЇНІ..... 277
Хмельницька Є.В., Семенов А.О.
ВПЛИВ СПОСОБІВ РОЗМОРОЖУВАННЯ НА ЯКІСТЬ ЗАМОРОЖЕНИХ ПЛОДІВ ВИШНІ..... 280
Холодова О. Ю.
ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ РИНКОВОЇ ВАРТОСТІ СИГАРЕТ ПРИ ПРОВЕДЕННІ СУДОВО-ТОВАРОЗНАВЧОЇ ЕКСПЕРТИЗИ..... 283
Цибух А. С., Мельник Т. А.
ОЦІНЮВАННЯ СТАНУ ЛОГІСТИКИ СКЛАДУ ТОРГОВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ..... 287
Цурська Б.Г.
НЕОБХІДНІСТЬ ВЗАЄМОДІЇ КОМУНІКАЦІЙНОЇ ТА ТОВАРНОЇ ПОЛІТИК ПІДПРИЄМСТВА..... 289
Червякова В.В.
ОСОБЛИВОСТІ ВРАХУВАННЯ ПРИНЦИПІВ СПРАВЕДЛИВОСТІ ТА ІНКЛЮЗИВНОСТІ ПРИ РОЗРОБЦІ ПРОДУКТІВ І ПОСЛУГ..... 291
Шуміхіна А.В., Нестеренко С.А.
БІЗНЕС-ОСВІТА ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ..... 296
Ятольник С. Г., Чабан С. П.
АНАЛІЗ РИНКУ ДИТЯЧИХ КОЛЯСОК В УКРАЇНІ..... 299
Яременко Л.М., Івлєв І.О., Роженко А.П.
СТАНОВЛЕННЯ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНИХ КОРПОРАЦІЙ В СУЧАСНІЙ СВІТОВІЙ ЕКОНОМІЦІ..... 303
Яцишина Г.О.
ТЕОРЕТИЧНІ ТА МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ЕКСПЕРТИЗИ ТОВАРІВ... 307